

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 379/2022
13.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Јовановића, због кривичног дела тешко дело против безбедности саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Јовановића—адвоката Драгана Јелића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К.бр.15/20 од 30.08.2021.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 759/21 од 11.01.2022.године, у седници већа одржаној дана 13. априла 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Јовановића—адвоката Драгана Јелића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К.бр.15/20 од 30.08.2021.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 759/21 од 11.01.2022.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К.бр.15/20 од 30.08.2021.године, окривљени Милан Јовановић је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године.

Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 86. и члана 297. став 5. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 2 године, рачунајући од дана правоснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени је обавезан и да накнади трошкове кривичног поступка и то суду на име паушала износ од 10.000,00 динара а на име осталих трошкова поступка износ од 438.757,00 динара, као и да оштећеној АА плати износ од 228.750,00 динара, а оштећенима ББ и ВВ износ од 124.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 759/21 од 11.01.2022.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Милана Јовановића, адвоката Драгана Јелића и потврђена пресуда Вишег суда у Крушевцу К.бр.15/20 од 30.08.2021.године, осим у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву, у ком делу је делимичним усвајањем жалбе пуномоћника оштећених ББ и ВВ, адв. Ненада Јовановића, укинута пресуда Вишег суда у Крушевцу К.бр.15/20 од 30.08.2021.године и у том делу је враћен предмет првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милана Јовановића– адвокат Драган Јелић због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 35. став 1. и 2. ЗОБС. Бранилац је предложио да Врховни касациони суд одложи извршење правоснажне пресуде Вишег суда у Крушевцу К.бр.15/20 од 30.08.2021.године, да усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 759/21 од 11.01.2022. године и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 35. став 1. и 2. ЗОБС, бранилац окривљеног истиче да законски опис бланкетне норме члана 35. став 1. и 2. ЗОБС није адекватан чињеничном опису радње кривичног дела описаног у изреци пресуде, с обзиром да је чињенично описано да је окривљени Милан Јовановић „прешао возилом на леву страну коловоза намењену за кретање возила из супротног смера“ и да такав чињенични опис одговара одредби члана 51. став 1. ЗОБС, којом је прописано правило приликом „мимоилажења“, а која одредба није примењена, иако је требала бити, те је на основу свега наведеног очигледно да је у погледу кривичног дела који је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцини Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде Вишег суда у Крушевцу К.бр.15/20 од 30.08.2021.године под тачком 1. произилази да је окривљени ..“управљајући путничким моторним возилом марке „Opel ...“ регистарске ознаке ... и крећући се из правца ... ка ..., у једном тренутку прешао возилом на леву страну коловоза која је намењена за кретање возила из супротног смера и предњим левим делом возила којим је управљао ударио у предњи леви део возила марке „Volkswagen ...“ регистарске ознаке ..., којим је управљао сада покојни ГТ и које возило

се из правца ... кретало својом десном половином коловоза, услед ког судара је возач ГГ задобио смртне повреде а сувозач ББ тешке телесне повреде“.

Чланом 35. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима (Службени гласник РС број 41/ 2009...41/2018) прописано је да се возило креће десном страном коловоза у смеру кретања, а ставом 2. истог члана да је возач дужан да возило у кретању држи што ближе десној ивици коловоза и на толикој удаљености од ње да, с обзиром на брзину кретања возила, услове саобраћаја и на стање и особине пута, не угрожава друге учеснике у саобраћају и не излаже себе опасности.

Чланом 7. став 1. тачка 73) ЗОБС је прописано да је „мимоилажење“ пролажење учесника у саобраћају поред другог учесника у саобраћају који пролази из супротног смера а чланом 51. став 1. ЗОБС да је приликом мимоилажења возач дужан да са своје леве стране остави довољно растојања између свог и возила са којим се мимоилази, по потреби и да возило помери ка десној ивици коловоза.

Према ставу Врховног касационог суда, првостепени суд је у конкретном случају правилно применио одредбе члана 35. став 1. и 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима (Службени гласник РС број 41/ 2009...41/2018) који је био важећи у време извршења предметног кривичног дела на дан 20.10.2018.године. Наиме, с обзиром да у изреци пресуде стоји да је окривљени у једном тренутку прешао возилом из своје десне на леву страну коловоза која је намењена за кретање возила из супротног смера, што је супротно обавези из члана 35. став 1. и 2. ЗОБС, да се креће десном страном коловоза у смеру кретања и да возило у кретању држи ближе десној страни коловоза, односно да у чињеничном опису није описано „мимоилажење“, то се у конкретном случају није могла применити одредба члана 51. став 1. ЗОБС. Самим тим, побијаним правоснажним пресудама није повређен закон из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Јовановића– адвоката Драгана Јелића, одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић